

แก้วหน้าม้า

นำเสนอเมื่อ : 10 ก.ค. 2552

แก้วหน้าม้า

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีเมืองอยู่เมืองหนึ่งชื่อว่า “
มิถิลา”เมืองนี้

ปกครองโดยกษัตริย์ทรงพระนามว่า “ ภูวดลมงคลราช ”
พระองค์มีพระมเหสีทรงพระนามว่า “ พระนางนันทา ”
ทั้งสองพระองค์ มีพระโอรสทรงพระนามว่า “ ปิ่นทอง ”
พระนครเจริญรุ่งเรืองและสงบสุข

ในเมืองนี้มีครอบครัวอยู่ครอบครัวหนึ่งซึ่งมีลูกสาวหน้าตาคล้ายม้า
ก่อนคลอดมารดาของนางฝันว่ามีเทวดานำแก้วมาให้นาง
ดังนั้นนางจึงตั้งชื่อลูกสาวของนางว่า “ มณี ” หรือ “ แก้วหน้าม้า ”
และถึงแม่วางจะมีหน้าหน้าประหลาด นางก็มีความเฉลียวฉลาด
มีมนต์วิเศษสามารถทำนายดินฟ้าอากาศได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น
นางจึงสามารถบอกให้ชาวนาปลูกพืชผลตรงตามสภาพดินฟ้าอากาศ
ความรู้ของนางไม่ได้นำมาซึ่งความมั่นคงแต่เฉพาะครอบครัวของนาง
เท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงชุมชนทั้งหมดอีกด้วย

วันหนึ่ง เจ้าชายปิ่นทองทรงปลอญว่าตัวโปรดขึ้นสู่ท้องฟ้า
ซึ่งก็เกิดขาดลอยตามลมมาตกลงเบื้องหน้าของแก้วพอดี
เมื่อนางเห็นวาวรูปร่างลักษณะดีก็ตัดสินใจยึดเป็นของตนเองแต่เพียง
จิตใจต่อมา ขาราชบุริพาร ของเจ้าชายก็มาถึงและขอวาวคืน
แก้วปฏิเสธที่จะให้พวกเขา

และยื่นกรานที่จะคืนให้กับผู้ที่เป็นเจ้าของเท่านั้น
เมื่อเจ้าชายเสด็จมาถึงที่นั่นและได้ยินแควพุดก็ทรงโกรธมาก
และคิดว่าหญิงผู้นี้พุดจาโยกโยนาราคาญ
พระองค์เกลียดนางยิ่งนักเมื่อเห็นนางมีใบหน้าที่ประหลาด
แต่ด้วยความที่อยากไต่วาวของตนคืนจึงแกล้งทำดีกับนางไปอย่างนั้นเ
อง

เจ้าชายสัญญาจะให้รางวัลแก่นางอย่างงาม
เพื่อแลกเปลี่ยนกับวาวตัวโปรดของพระองค์ แต่แควปฏิสเสธ
ที่จะรับสิ่งใด ๆ นางต้องการให้เจ้าชายอภิเษกสมรสกับนาง
แล้วนำนางไปอยู่ในวังด้วย โดยที่ไม่ทรงคิดจริงจัง
เจ้าชายก็ตกลงตามความต้องการของนาง
เพียงเพื่อให้ได้วาวกลับคืนมาเท่านั้น
หลังจากไต่วาวแล้วเจ้าชายป็นทองก็หายเงียบไปโดยไม่รักษาสัญญาที่ให้ไว้กับนาง
แควรอเจ้าชายเป็นเวลาหลายวันแต่ก็ไม่เห็นเงาของพระองค์
ดังนั้นนางจึงอ่อนวอนให้บิดามารดาของนางไปหาเฝ้าพระราช
และทูลถามพระองค์เกี่ยวกับสัญญาที่พระโอรสของพระองค์ให้ไว้กับนา
ง

แรกที่เดียว

สองสามีภรรยา ก็บอกให้ลูกสาวของตนเสงี่ยมเจียมตัว
แต่แควก็ลมป่วยลงเพราะไม่ยอมกินอะไร
บิดามารดาของนางกลัวลูกสาวจะอดข้าวตาย
จึงต้องไปกราบทูลให้พระราชาทรงทราบ
ซึ่งก็ทำให้พระองค์ทรงพิโรธในทันทีที่ใดทราบเรื่อง
อย่างไรก็ตามพระราชินีทรงมีเมตตาต่อพวกเขา
และสัญญาว่าจะถามพระโอรสเกี่ยวกับคำสัญญาสงเดชนี้ให้
หลังจากได้รับการกราบทูลให้ทรงทราบเรื่องราวทั้งหมดจากพระโอรสข
องนางแล้ว พระราชินีก็รับสั่งให้เจ้าชายรักษาคำพูด
และดังนั้นจึงส่งนางกำนัลให้ไปรับแควเข้าวัง
แต่แควปฏิสเสธที่จะมาเพราะว่านางต้องการนั่งวอทอง

ที่ใช้โดยพระบรมวงศ์ของกษัตริย์ หลังจากได้ในสิ่งที่ตนปรารถนา
แล้วแกวก็มาอยู่ในวัง ซึ่งก็ไม่ได้ให้ความสุขดังที่ตนคาดหวังไว้
เพราะเจาชายไม่เคยขออนางแต่งงาน

วันหนึ่ง

พระเจ้าภูวโลดรับสั่งให้แกวเข้าเฝ้าและทรงตั้งเงื่อนไขไว้ว่า
ถ้าหากนางสามารถนำภูเขาศระสุเมรุมาประพះพระราชอุทยานได้
และแล้วพระองค์ก็จะจัดพิธีอภิเษกสมรสให้นางกับเจาชายป็นทอง
แต่ถ้าหากไม่สามารถปฏิบัติตามได้ นางก็จะได้รับโทษประหารชีวิต
ด้วยความดีใจอย่างยิ่งแกวตอบตกลงโดยไม่ทันคิดให้รอบคอบ
และออกเดินทางไกลเพื่อหาเขาพระสุเมรุถึงแมวนางจะเดินผ่านมหา
ลายดงพงไพร ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ร้ายมากมาย
แกวก็ยังไม่เห็นแม่แตเขาที่วานั้น
ด้วยความอิดโรยจากการเดินทางที่แสนจะลำบากแกวล้มลงกับพื้นและ
หมดสติไป

หลังจากฟื้นคืนสตินางก็ได้พบพระฤๅษีผู้ซึ่งรู้สึกสงสารนาง
เพราะนางไร้เดียงสาเกินไปที่จะล่วงรู้ถึงกลลวงใดพระฤๅษีจึงตัดสินใจช
วยนาง และด้วยอำนาจเวทมนต์วิเศษของตน
ตอนนี้แกวก็สามารถถอดหนากากมาออกได้
และปรากฏเป็นสาวสวยเมื่อไรก็ได้
พระฤๅษียังได้มอบหนังสือซึ่งสามารถกลายเป็นเรือเหาะหรืองูก็ได้และไ
มเท้าซึ่งสามารถแปลงเป็นมิดวิเศษได้
และแล้วพระฤๅษีก็บอกให้นางนำมาเพียงก้อนหินเล็ก ๆ ก้อนหนึ่ง
จากภูเขาศระสุเมรุแล้วนำไปวางไว้ในพระราชอุทยานเท่านั้นก็เพียงพอ
แล้ว เพราะราชาไม่ได้เอยถึงภูเขาทังลูก หลังจากวางก้อนหินก้อนเล็ก
ๆ ก้อนหนึ่งในพระราชอุทยานแล้ว
แกวก็กราบทูลให้พระราชูทรงทราบ พระราชาก็ได้แต่เงียบขีริม
เมื่อทรงทราบความจริงแล้ว
พระราชินีก็รับสั่งให้จัดพิธีอภิเษกสมรสตามสัญญาที่ให้ไว้กับแกว

ซึ่งก็สร้างความไม่พอใจให้กับพระราชาและเจ้าชายอย่าง

ต่อมาภายหลัง พระราชาก็ทรงดำริถึงแผนการอื่นที่จะกำจัดแก่
พระองค์จึงส่งพระราชสาสน์ไปยัง
พระเจ้าพรหมทัตกษัตริย์ผู้ครองเมืองโรมูวีกี
เพื่อขอพระธิดาของพระองค์ ซึ่งพระนามว่า ทัสมาลี ให้เจ้าชายปิ่นทอง
พระเจ้าพรหมทัตตอบตกลง และกำหนดวันสำหรับโอกาสอันเป็นมงคล
เมื่อเจ้าชายปิ่นทองเตรียมเดินทางออกจากเมืองโดยเร็ว
แกวก็มาแสดงความไม่พอใจต่อพระองค์
และตำหนิพระองค์ว่าไม่มีความซื่อสัตย์ต่อนาง
เจ้าชายโกรธมากและสั่งให้แกวมีโอรสให้ตนให้ได้พระองค์ต้องการเห็นโ
อรสของพระองค์เมื่อเสด็จกลับมา
และถ้าหากแกวมีโอรสให้พระองค์ไม่ได้นางก็จะถูกประหารชีวิต
แกวเองก็ไม่รู้เหมือนกันว่าตนจะมีโอรสให้เจ้าชาย
โดยไม่มีอาการหลับนอนกันเลยได้อย่างไร

ถึงแม้ว่าจะรู้สึกสิ้นหวังแต่ก็มีจิตใจแน่วแน่ที่จะแก้เผ็ดเจ้าชายให้จงได้
เพื่อรับคำทาของเจ้านาย
นางออกจากเมืองและไปยังเมืองโรมูวีกีโดยอาศัยเรือเหาะของตน
หลังจากถอดหนากากหนามาออกแล้ว
แกวก็ไปอาศัยอยู่กับตายายใกล้แม่น้ำนอกเมือง
วันหนึ่งในขณะอาบน้ำอยู่ในแม่น้ำ
เจ้าชายปิ่นทองก็ได้มาพบนางเขาและหลงใหลในความงามของนางในช
ณะที่ชายาใหม่ของพระองค์กำลังบรรทมอยู่นั้น
เจ้าชายก็แอบออกมาจากวังและแต่งกายเป็นชาวบ้านมาเกี่ยวพาราสิแก่
ว
ผู้ซึ่งก็พร้อมจะเป็นชายาของพระองค์อยู่แล้วเพราะต้องการมีลูกกับพระ
องค์ ทั้งคู่อยู่ด้วยกันจนกระทั่งแกวตั้งครรภ์ ก่อนที่จะจากไปเจ้าชาย
ได้มอบแหวนให้นางไว้แล้วเสด็จกลับเมืองมิถิลาโดยไม่ได้นำเจ้าหญิงท
ัสมาลีไปด้วย

หลังจากคลอดบุตรชายแล้ว

แกวก็ผูกแหวนไว้กับแขนของลูกน้อยแล้วส่งไปอยู่กับพระฤๅษีซึ่งเคยช่วยเหลือตน พระฤๅษีเขามาเห็นก็รู้ว่าเจ้าชายปิ่นทองกำลังอยู่ในอันตราย เพราะว่าถูกปลอมโดยกองทัพยักษ์นำ โดยพญายักษ์ชื่อว่า พาละราช แล้วพระฤๅษีก็แปลงแกวให้เป็นชาย

และสั่งใหนางไปช่วยเจ้าชายในทันที

แกวสามารถฆ่ายักษ์ได้สำเร็จแล้วยึดเมืองไว้ได้

พระมเหสีของพญายักษ์จึงยกธิดาผู้เลอโฉมทั้งสองพระองค์ นามว่า สร้อยสุวรรณและจันทร์สุดาตามลำดับให้กับเจ้าชายปิ่นทอง

แต่เจ้าชายปฏิเสธที่จะรับเพราะตนไม่ใช่ผู้ ที่ชนะศึก

ดังนั้นองค์หญิงทั้งสองพระองค์จึงควรตกเป็นชายาของแกวผู้ซึ่งรับไว้โดยไม่รู้

แล้วแกวก็บอกให้เจ้าชายปิ่นทองอยู่ในเมืองยักษ์ไปสักระยะหนึ่งก่อน

ในขณะที่นางนำธิดาของยักษ์ ไปยังกระท่อมของพระฤๅษี

และบอกเรื่องราวทั้งหมดให้ทั้งสองฟัง

หลังจากบอกเจ้าหญิงทั้งสองว่าตนเป็นใครแล้ว

แกวก็นำเจ้าหญิงทั้งสองไปพบเจ้าชายปิ่นทองและมอบให้เป็นชายาของเจ้าชายและแล้วแกวก็กลับมาหาลูกที่ศาลาพระฤๅษี

หลังจากอยู่ในเมืองยักษ์มาระยะหนึ่ง

เจ้าชายก็พาชายาทั้งสองกลับไปยังเมืองของพระองค์

และต้องประหลาดพระทัยที่ต้องเผชิญหน้ากับแกว

ผู้ซึ่งนำพระโอรสของพระองค์มาถวาย แรกทีเดียวก็ไม่ทรงเชื่อ

แต่แหวนที่ข้อมือของกุมารทำให้พระองค์ต้องเชื่อและรับกุมารเป็นโอรสของพระองค์ แล้วเจ้าชายก็ตั้งชื่อพระโอรสว่า “ ปิ่นแกว ”

เวลาต่อมาเจ้าหญิงทุสมาลีเกิดคิดถึงเจ้าชายปิ่นทอง

ดังนั้นจึงตามมาพบพระองค์แต่ก็ต้องเจ็บใจที่พบว่า

เจ้าชายแสดงความรักต่อสร้อยสุวรรณและจันทร์สุดามากกว่าตน

นางจึงจำใจกลับเมืองของตนด้วยความผิดหวังและเคียดแค้น

เมืองมิลิลาที่มีความสงบสุขมานาน

จนกระทั่งพระธิดาแฝดทั้งสามอายุวัยรุ่นและก็มีเหตุการณ์อื่นเกิดขึ้นอีก

ในขณะที่พระธิดาวัยรุ่นทั้งสามพระองค์กำลังพักผ่อนอิริยาบถอยู่ในพระราชอุทยาน ก็มีนกหัสดีลิงค์บินมา

โฉบเอาทั้งสามพระองค์ไปด้วยนึกว่าเป็นเหยื่อ

แต่ก่อนที่พระธิดาทั้งสามจะถูกนกยักษ์กลืนลงคอ พระฤๅษีซึ่ง

อาศัยอยู่บริเวณนั้นก็ออกมาช่วยไว้ทันและมีความสงสารในพระธิดาทั้งสามอย่างมาก จึงช่วยสั่งสอนวิชาอาคมให้จนเก่ง

ในเวลานั้น มีเมืองอยู่เมืองหนึ่งชื่อว่า เมืองโรมจักร

ปกครองโดยท้าวทศมิตร ท้าวเชอมีโอรสวัยรุ่น 3 องค์คือ ทินกร

ศรณรินทร์ และสินนรา

ตามลำดับวันหนึ่งในขณะที่เจ้าชายทั้งสามประพาสไปทางทะเลเรือของทั้งสามพระองค์ถูกพายุใหญ่พัดจมลง โชคดีที่พญานาคใจบุญมาช่วยไว้และให้พิษใส่ไว้ในกายของทั้งสาม

เพื่อใช้ป้องกันตัวเมื่อเผชิญกับอันตราย

แล้วเจ้าชายทั้งสามก็กราบลาพญานาค

และขอบคุณสำหรับความเมตตาแล้วก็ออกเดินทางผ่านป่าดงพงไพรต่อไป

ในขณะเดียวกัน

หลังจากที่ได้สั่งสอนวิชาอาคมให้เจ้าหญิงทั้งสามแล้ว

พระฤๅษีทั้งสามแล้ว พระฤๅษี

ก็ตัดสินใจหาสามีที่เหมาะสมให้กับนางทั้งสามแล้ว

ท่านฤๅษีก็ประกาศว่าผู้ใดที่สามารถเอาชนะเจ้าหญิงองค์ใดได้

ก็จะได้เป็นพระสวามีของเจ้าหญิงพระองค์นั้น

ผู้ที่เขาแข่งขันซึ่งรวมถึงมนุษย์และไม่ใช่มนุษย์ก็ไม่สาเอาชนะองค์หญิงใด

เมื่อเจ้าชายทั้งสามได้ข่าวการแข่งขันก็ได้เข้าร่วมด้วยผลปรากฏว่าเจ้าชายทั้งสามมีฝีมือเท่ากับเจ้าหญิงทั้งสาม

เนื่องจากไม่มีผู้แพ้และผู้ชนะในการต่อสู้กัน
พระฤๅษีคิดว่าทั้งหมดเป็นเนื้อคู่กัน

ในเวลาเดียวกันนั้น

เจ้าหญิงทัสมาลีก็ประสูติพระโอรสพระนามว่า เจ้าชายปิ่นศิल्पไชย
ผู้ซึ่งถูกส่งไป ศึกษาวิชาอาคมกับอาจารย์ในเมืองของตน
เมื่อโอรสของพระนางเจริญวัยแล้วเจ้าหญิงทัสมาลีก็คิดถึงเจ้าชายปิ่นท
องขึ้นมา
จึงให้อาจารย์ทำเสน่ห์ให้เพื่อให้เจ้าชายหลงรักมากจนกระทั่งไม่สามารถ
จะอยู่อย่างสงบได้ เจ้าชายจึงขโมยเรือเหาะ
มีดีวิเศษและหนากากมาจากแก้วแลวมงหนาสู่เมืองโรมวิถึ

เมื่อรู้ความจริง

แก้วก็ยกทัพไปยังเมืองโรมวิถึและต้องการตัวเจ้าชายปิ่นทองกลับ
แต่เจ้าหญิงทัสมาลีปฏิเสธ และส่งโอรสของนางไปสู่กับแก้ว
ในช่วงแรกแก้วได้เปรียบ แต่เจ้าชายปิ่นศิल्पไชยขอให้อาจารย์ของ
ตนช่วย และคราวนี้แก้วแพ้และถูกจับตัว
เพื่อช่วยเหลือแก้วพระเจาภูตลจึงส่งเจ้าชายปิ่นแก้วไปช่วยมารดาของ
เจ้าชายเอง
ในขณะออกเดินทางไปช่วยมารดาเจ้าชายปิ่นแก้วก็ได้พบกับเจ้าชายทั้ง
สามผู้ซึ่งความจริงเป็นน้อง เขยของพระองค์เอง
แต่เนื่องจากทั้งสามไม่รู้จักเจ้าชายปิ่นแก้ว
จึงเกิดสู้รบกันขึ้นแต่ก็ไม่สามารถเอาชนะเจ้าชายปิ่นแก้วได้
ทั้งสามจึงกลับไปบอกภรรยาของตนผู้ซึ่งต่อมารู้ว่าศัตรูที่วานั้น คือ
พระเชษฐาของพวกตน หลังจากทราบข่าวเกี่ยวกับมารดาของพวกตน
เจ้าหญิงทั้งสามพร้อมทั้งพระสวามีจึงร่วมมือกับเจ้าชายปิ่นแก้วทำสงคราม
กับเมืองโรมวิถึ

หลังจากสงครามสงบลง

หม่อมทำเสน่ห์ถูกจับตัวได้และสารภาพผิด
ในขณะที่เจ้าชายปิ่นศิल्पไชยหนีไปได้
เจ้าหญิงทัสมาลีเองก็จะต้องโทษประหาร

ถ้าหากว่าพระบิดาของนางไม่ขอร้อง พระเมตตาจากเจ้าชาย ปิ่นทอง
ในขณะเสด็จกลับเมืองมิถิลา
เจ้าชายปิ่นแก้วก็ได้พบกับเจ้าชายปิ่นศิลป์ไชยผู้ซึ่งถูกทหารของตนล้อม
อยู่ เจ้าชายปิ่นแก้วจึงบอกให้ยอมมอบตัวและลืมเรื่องในอดีตเสีย
เพราะต่างก็เป็นพี่น้องกัน เจ้าชายปิ่นศิลป์ไชย
จึงขอให้พระเชษฐาอภัยโทษให้
แล้วก็รวมเดินทางไปยังเมืองของพระบิดา
ทั้งหมดก็อยู่ในเมืองมิถิลาอย่างมีความสุข